

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

725.091

Hely

Idő

"1957"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cim:

244 A jövő
Budapestje

Forrás:

Esti Hírlap

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1957. 12. 4.

Nem a terrőről szólunk most, hanem az érzelmeiről, amelyeket ez a címben szereplő három szó kelt. A terrőről nemrég riportot közöltünk, s erre visszhangként más napilapban cikk jelent meg egy építészmérnök tollából. Szép cikk volt, a vonalzó és a körző embere ihletett képzeletében rakpartokat alakított, utakat alakított ki, háztömböket rakosgatott, így szépitgette, mintha két tenyerén tartaná, gyengéd ujjakkal a várost. Lehet, elfogadják, amit ajánl, lehet, hogy nem. Az elgondolások változhatnak, de bizonyos, hogy amit leírt, további visszhangot kelt másokban. Mert minden írás, szó, kép a jövő Budapestjéről megpendít egy húrt bennünk: legyél szép, a mainál is sokkal szebb, Budapest!

A „Duna gyöngye” így is esodálatos és kedves nekünk, megérdemli a szerelmes versek forráságával írt költeményeket és dalokat, a vágyó gondolatokat, amelyeket a háború éveiben távolról küldtünk feléje, s a könnyeket, amelyek sokaknak arcán perreg, akik évekre, vagy örökre elkerültek a határon túlra.

De kopott is a „Duna gyöngye” és szűk, bővítésre, újításra vár. Nem könnyű egy másfélmillió város jövőjének képét eltervezni: tíz esztendeje dolgoznak már rajta, s még nem fejezheték be. Hát még

milyen nehéz lesz majd ezt meg is valósítani? „Pénz kell ehhez, temérdek pénz, semmi más!” — mondhatná bárki. Persze, hogy kell, de kell még más is. Miként lett Moszkva, Párizs, vagy Varsó azzá, ami? A pénzen kívül lakóinak szíve vérével épült. Segít majd az, ha mind több ember akarja ezt: „Legyél szép és új Budapest!” Nem elég, ha az ország és a város vezetői akarják, hogy új, szép arca legyen a fővárosnak, hogy minden lakójának kényelmet adjon és gyönyörűséget okozzon. Munkásoknak és mérnököknek, a pesti aszfalt egyszerű koptatóinak szeretetéből épülhet csak, s lehet olyanná, amilyennek álmainkban elképzeljük.

Törődj velem! — mondják a szerelmesek. Törődj velem, ezt mondja Budapest hangtalanul. A tervek majd elkészülnek, a munka is megindul, több lesz a pénz is, az anyag is, a szépség is és a kényelem is, ha a másfélmillió, vagy (hiszen az ország szívéből van szó) tízmillió ember fogja ezt mondani: törődünk veled, Budapest! Egy nagy város hasonlatos a hangyabolyhoz, akkor fejlődik, ha minden lakója hozzáad valamit, ha a legkisebb feladatot (vagy a nagyobbak közül valót: a tisztaságot) és a legnagyobb építkezést is úgy tekinti, úgy segíti, mint saját dolgát.